

venter, at den Minister, under hvem den forterer, nærmere vil udtale sig om. Det er muligt, at det egentlig er en Feil, at man har betegnet den Paagjældende som Contoirchef, man burde maaffee hellere have betegnet ham som Archivar; thi det er min Overbeviisning, at der til at udfylde en Plads som denne udfordres en særegen Dplagthed, som man ikke let kan finde hos en Mand, naar man ikke vil fikke ham Andet end en Fuldmægtigplads, saa at der af den Grund er fuld Føie til at indrette Posten saaledes, at den Mand, der har det fornødne Talent, kan finde sig tilfreds i den for sin Levetid. I Forbindelse hermed staaer Vædringsforlaget under Nr. 10 af det ærede Udvalg, der gaaer ud paa i 4de Stykkes 2den Linie at forandre „3“ til „5“. Med Hensyn til Alderstillsættet gjælder jo i det Hele taget, hvad jeg tidligere har tilladt mig at sige, at det forekommer mig, at, naar man sætter en saa lang Grændse, vil man opnaae, at et stort Antal af Embedsmænd vil falde bort, inden de naae de høieste Gagesatser. Seg skal tillade mig her at give den Dplysning, der dog maaffee kunde være ganske interessant, at Contoircheferne i Finantsministeriet ved deres Ansættelse have den Skjønne Alder af $42\frac{2}{3}$ Aar. Det vil altsaa sees, at, naar de skulle vente en Tid af 5 Aar paa deres Tillæg, saa vil Resultatet overmaade let blive, at de døe, inden de faae det. — Under Nr. 11 har et Mindretal stillet Forslag om at nægte 2 Fuldmægtige. Ligesom det fremgaaer af Betænkningen, saaledes har ogsaa det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Tauber) udtalt, at det var 2 Fuldmægtige, der forlangtes til den militaire Revision. Seg skal i den Henseende henholde mig til, hvad et Fleertal i Udvalget har sagt, at der ikke alene med Hensyn til den Masse af Revisioner, der er fremkommen ved den nye Hærsordning, er fuldkommen Brug for det Personale, der er foreslaaet, men jeg skal tillige henlede Opmærksomheden paa Nødvendigheden af, i Tilfælde af en Mobilisering, ogsaa at kunne udfolde Revisionsvæsenet, for at det ikke skal gaae os ved en saadan Veilighed, som det er gaaet tidligere, at det ikke er muligt at

faae Revisionen og Regnskabsvæsenet bragt i Orden, saaledes at det er til virkelig Nytte, men at det kun bliver en Byrde, som paaligger Administrationen mange Tider efter at gjøre Rede for, lang Tid efter at vedkommende Begivenhed allerede er halvt forglemt. — At nedsætte Fuldmægtiggagen fra 900 til 800 Rd. forekommer mig ikke billigt eller rigtigt. Naar de ærede Medlemmer ville erindre, hvad der forlanges for overhovedet at komme ind i disse Brancher af Statsstyrelsen, at der forlanges Føik med en vis videnskabelig Dannelse, og at deres Fuldmægtigstilling ikke kan ventes naaet, forinden de ere passerede de 30 Aar, og kan forudsættes at være, indtil de ere passerede idetmindste 40 Aar, saa forekommer det mig, at Fordringen om 900 Rd. i Gage er en overmaade besæden Fordring, som der ikke er nogensohmest Grund til at nedsætte. De have for Tiden 848 Rd., og jeg troer, at man ved Bedømmelsen af disse Forhold maa erkjende, at samtidig med, at Fuldmægtigpladserne reduceres saa betydeligt, som de ere blevne, er det ikke billigt at nægte dem en saadan ubetydelig Forøgelse som den, der foreslaaes ved at høve 848 Rd. til 900. Men hvad jeg hertil tillige skal bemærke, er det, at, er der noget Sted, hvor det er en Ubillighed med det Haarige Tidrum for Alderstillsætt, da er det her. Seg troer, at den Maade, som er foreslaaet af Regjeringen og som indeholder en ganske naturlig Udvikling af det Princip, der i Loven af 31te Marts er gjort gjældende, anbefaler sig i høi Grad ligeoverfor disse Mænd, og at det Forslag, som Udvalget stiller, i høi Grad er ubilligt, idet der deri forlanges, at disse Føik skulle blive gamle, inden de kunne faae disse Gagetillæg, uden hvilke det ikke er muligt, at det kan blive en uogenlunde anstændig Gage. Man maa nemlig ikke her glemme, at, medens man er tilbøielig til at forbinde Tanken om et ungt Menneffe eller talsald et yngre ugift Menneffe, naar Talen er om en Fuldmægtig, saa er det i Virkeligheden, som sagt, Føik, der forlængst have passeret de 30 Aar, og forsaavidt de ikke have svoret til Coelibatet, ville ikke Saa af dem have Familie at forfølge,